
Curlerka Alžběta Baudyšová ukládá medaile do krabice

Curlerka Alžběta Baudyšová ukládá medaile do krabice

Český ženský tým curlerek zažívá úspěšné časy, patří mu desáté místo ve světových tabulkách. Vloni dokonce obsadil šestou příčku na světovém šampionátu. O tom, že o „ledovém“ sportu se dá hovořit se záplem a horkým srdcem, mě přesvědčila Alžběta Baudyšová. Seznamte se s českou reprezentantkou v curlingu a studentkou Přírodovědecké fakulty UK.

Jak dlouho už curling provozujete a co vás k němu přivedlo?

Celý život sportuji, nejdříve to byla atletika, pak gymnastika a vodní slalom. Prošla jsem si i jakousi sportovní krizí a zatoužila po sportu, v němž bych dosahovala lepších výsledků. Zároveň pro mě bylo podstatné najít si aktivitu, u které by nevadilo, že s vybraným sportem začínám až v patnácti letech, tedy relativně pozdě. A tak jsem se jednou dívala v televizi na olympiádu ve Vancouveru. Zachytila jsem vyprávění o jedné velice dobré Němce, která s curlingem začala „až“ ve čtrnácti. Bylo rozhodnuto. Navíc táta měl v práci kolegy ze Slovenska, kde se curling hrál, seznámili mě s trenérem a už jsem byla lapena. S curlingem jsem začala v roce 2010.

Jak silná je v Česku základna curlerů?

Je tu zhruba 1000 hráčů. Máme tři úrovně lig: extraligu, první ligu a divizi. Problémem českého curlingu je malá konkurence. Na rozdíl třeba od Kanady. Tam je tolik skvělých týmů, že nejlepší z nich musí být určitě nejlepší, protože

porazil všechny ostatní. Proto musíme jezdit do Kanady a soutěžit tam. Samozřejmě je to finančně náročné, ale pro další úspěchy nezbytné.

Omlouvám se, ale mně curling připadá jako velice nudný sport, který nelze dlouho sledovat...

Chápu vás. Podle mě se lidé dělí na dva tábory. V tom prvním jsou zastoupeni vyznavači strategické části hry, baví je sledovat přípravy a nevadí jim, že všechno trvá trochu déle; jsou rádi, že se o hráčích něco nového dozvědí. Mnohem více je těch, kterým tento sport připadá hodně divný. Možná i proto, že si curling nikdy nevyzkoušeli a nechápou jej. Jeden zápas se hraje dvě a půl až tři hodiny. Což je pro diváka doslova masakr. Ví o tom i curlingová federace, která se snaží přijít na to, jak moc lze změnit pravidla sportu, aby se pro diváky stal záživným a přitažlivým. Dívala jste se třeba někdy na zápas v judu?

Jedině,

když bojuje Krpálek.

No já se koukala na zápasy na olympiádě v Riu. Komentátor vysvětloval pravidla a já konečně začala chápat, co se na tatami děje. A fakt mě zápas začal bavit.

Zkuste mi tedy vysvětlit princip curlingu.

Curling je týmový sport. Hrají proti sobě dva čtyřčlenné týmy, které se střídají v odhozu kamenů příslušné barvy. Každý tým má osm kamenů. Ty se snaží dopravit co nejbližší ke středu. Ovšem ne vždy házíme kameny do středu, ty by soupeř snadno vyrazil. Při hře platí pravidlo o tzv. prvních čtyřech kamenech, které leží před kruhem v rámci jednoho endu (jednoho odhození všech šestnácti kamenů). Nesmějí se vyrážet. Proto se zpočátku odehrávají tzv. guardy, za které se pak zajíždí, kameny jsou za nimi schovány. Curlingový zápas se hraje buď na osm nebo na deset endů, všech šestnáct kamenů je tedy odhozeno osmkrát nebo desetkrát. V každém endu může skórovat jen jeden tým. Tedy ten, jehož kámen je nejbližší středu, a to tím počtem bodů, kolik kamenů má blíže středu, než je nejlepší kámen soupeře.

Jaký podíl má v curlingu na výsledku strategie?

Obrovský. Pokud jsou třeba dva curleři stejně dobří, pak strategie hraje klíčovou roli. V nejvyšších soutěžích se určitě dá na špatnou strategii prohrát. Samozřejmě pokud si půjdete zahrát jen tak, třeba na rybník a dohodíte kámen do potřebné vzdálenosti, pak je strategie fuk.

Takže vaše úspěšnost spočívá v systematickém škození soupeři?

Spíše je třeba hodně přemýšlet dopředu. Každý hod je třeba zvážit a vidět polohu každého svého i soupeřova kamene za potenciálně užitečnou, v případě soupeře nebezpečnou.

Jsou hody, které si pamatujete, protože se vám abnormálně povedly?

Spíše si pamatuji hody naší kapitánky. Jsou to hody, které vyhrávají zápasy. To si člověk musí pamatovat.

Rozumím správně, že kapitánka má v týmu rozhodující slovo?

Ona je zodpovědná za strategii. Hráči na tzv. front endu, tedy hrající první a druhé kameny hlídají během zápasu zbývající čas, ale třeba i to, jak led v určitých částech plochy jezdí.

To není jednotné na všech hřištích?

Rozhodně ne. Je to třeba jako s golfem, tam je každé hřiště taky jiné. Proto je v popředí zájmu vždy nejdříve přečíst dráhu. Třeba jestli někde moc nezatáčí nebo jestli se kameny v některém místě nechovají podivně. A to mají na starost právě první hráči.

Chcete říci, že není led jako led?

Hodit kámen po běžném ledě by vyžadovalo opravdu velkou sílu. Curlingový led je trochu tvrdší a o dost tenčí; bývá maximálně 5 centimetrů tlustý, což by pochopitelně zase pro potřeby bruslení nestačilo. I úprava je odlišná. Curlingový led se nepřejíždí rolbou, jen je nasucho řezán. Navíc musí být absolutně rovný a zbaven veškeré špíny. A aby po něm kameny dobře jezdily a neměly příliš velké tření, kropí se speciální sprchou, říká se tomu „peblování“; vznikající drobné kapičky umožňují plynulý pohyb kamene po povrchu; vlastně se nedotýká celým povrchem ledu, jen jakýmsi „prstýnkem“, mezikružím. Proto rozhodujícím podílem na konečném úspěchu je práce metení.

Na ledové ploše se s koštětem dokážete ohánět. Omlouvám se předem za otázku: co doma, uklízíte ráda?

Příznávám, že ne. Ale na ledu a při úklidu jde o práce zcela odlišné, nemají nic společného, i když při obou používáte koště.

Kameny jsou vaše vlastní?

Ne, ty patří k dané dráze. Jeden váží dvacet kilogramů a tým hraje s osmi kameny. Takže je naštěstí nemusíme převážet. S sebou máme jen svá košťata, což není na dopravu letadlem tak problematické.

Co vás v nejbližší době čeká, jakou sportovní výzvu máte před sebou?

Letní soustředění v Nymburce, kde se snad potkáme i s jinou skupinou sportovců, než jsme my. Povzbudí to. Pak mě v průběhu září čeká dlouhodobější soustředění v Kanadě, které bude doplněno několika turnaji ze světové curlingové série. Navíc nedávno došlo k propojení dvou nejlepších curlingových českých ženských týmů, takže je třeba najít čas, sednout si spolu a najít tu nejlepší sestavu, ve které se nám bude dobře hrát. Pak bych si moc přála uspět na mistrovství Evropy a z něj postoupit na mistrovství světa. Kéž bychom se mohli pokusit získat postup na olympiádu!

Jak

těžké bude se na olympiádu dostat?

Strašně! Největší problém je, že pro olympiádu je v naší kategorii vyčleněno pouze deset míst, tedy deset týmů, a to jak pro muže, tak pro ženy a pro smíšené dvojice. Český ženský tým se pohybuje na hranici světové desítky. Ale jsou týmy, nebudeme si nic zastírat, které jsou o úroveň někde úplně jinde. Je to tím, že jde o profesionální hráčky. U nás je curling amatérským sportem s nároky sportu profesionálního. Vezměte si, že jste zaměstnaná a musíte ročně minimálně padesát dnů cestovat, tedy vzít si dovolenou; nepočítám víkendy, které doma taky netrávíte. Je to velice časově i finančně náročné. Žádná úleva, žádný poloviční úvazek. Když se budeme chtít dostat na olympiádu, musíme dvakrát za sebou postoupit z mistrovství Evropy na mistrovství světa, což by nemuselo být tak hrozně těžké, ostatně jsme tam už párkrát úspěšné byly. Sčítají se body a osm nejlepších týmů se na olympiádu nominuje přímo. My jsme byly naposled desáté. Zbylé dva týmy jsou doplněny z olympijské kvalifikace, kterou ale hrají všechny týmy, jež se zúčastnily mistrovství světa v rozmezí čtyř let, tedy od jedné olympiády k následující. Je to děsně vabank. Buď, anebo. Minule nás hrálo sedm týmů. Nakonec se na olympiádu kvalifikoval tým Dánek, který vznikl asi pět měsíců před kvalifikací a zvládl to. Zkrátka i v našem sportu je to o štěstí.

Jak se vám daří kombinovat vrcholový sport se studiem?

Jde to docela dobře. Většinu kreditů na našem magisterském studiu získáváme laboratorní prací na diplomce. Takže je jednoznačně na mém rozhodnutí, jak si uzpůsobím a rozvrhnu čas. Mám úžasnou školitelku Zuzanu Kečkéšovou na Ústavu organické chemie a biochemie AV ČR Dejvicích, kam docházím téměř jako do práce. Když Zuzana vidí, že pro mě není problém přijít někdy třeba o víkend, tak není problém, abych se uvolnila na turnaje.

Kde se vidíte za deset let?

Asi bych se ráda viděla jako trenérka curlingu. A jelikož jsem se rozhodla začít studovat ještě učitelství – obor biologie a chemie – ideálně dopoledne učím a odpoledne trénuji curling.

A

vědecká kariéra?

V poslední době jsem o tom hodně přemýšlela. Teď jsem strávila hodně času nad diplomovou prací, proto bych se chtěla od vědy malinko odtrhnout. Příští rok chci jen studovat učitelství a hrát curling. Zkrátka do olympiády podřídím vše sportu. To abych si pak mohla říci, že jsem obětovala maximum. Pak se uvidí. Třeba se k vědě vrátím. Baví mě, ale je to velice náročné, zvláště když si uvědomíte, že stále musíte překonávat nějakou frustraci. Ostatně tu nepřekonáváte jen ve vědě, ale i ve sportu. Zkrátka toužím po něčem stabilnějším.

Jak od ledu odpočíváte?

Snažím se mentálně přepnout na něco zcela jiného; pokud mám čas, jdu do laboratoře nebo dělám něco do školy. Pokud mám úplně volno, což je vzácností, chci být s rodinou a přítelem. Hodně mi pomáhá i sauna. A pak mám činnost, kterou se snažím dodržovat denně – zajít si s knížkou na kafe a půl hodiny si číst a relaxovat.

Jak vypadá příprava curlerky v létě?

Trochu teď od ledu odpočívám. Náš led byl na konci května rozpuštěn a až tak v půlce srpna na něm budeme moci opět trénovat. Do té doby je třeba vylepšovat fyzickou, na kterou třeba není v sezoně čas. Znamená to jít až pětkrát týdně cvičit, posilovat. Chodím teď na CrossFit, což je cvičení spojující gymnastiku a posilování.

Prý si kapitánka vítězství svého týmu na mistrovství republiky už nějakou dobu zvětňuje tetováním na svém těle. Taky si je značíte?

Nechává si dělat čárky, podobně jako je tomu v hospodě s počtem vypitých piv. Já si je neznačím, prostě jen medaile sbírám a ukládám do krabice.

Tak ať vám ta krabice brzy nestačí!

Alžběta Baudyšová – pochází z Prahy a sama sebe označuje za „totální Pražačku“. Pyšní se tím, že ke sportu s žulovým kamenem přivedla celou rodinu: „Od letošního roku budou hrát i moje sestřenice, táta, maminka i sestra.“ Právě se sestrou by měla brzy nastoupit v jednom curlingovém týmu. „Kdyby každý přivedl curlingovému svazu tolik členů jako já, byli bychom jistě největší sportovní svaz v republice!“ říká studentka Přírodovědecké fakulty UK, která po bakalářském studiu oboru molekulární biologie a biologie organismů studuje druhým rokem magistra na oboru fyziologie buňky. K tomu si od příštího roku přidá obor učitelství biologie a chemie pro střední školy.